

Estimat/da membre del Casal Lloïola. Des de l'equip de consiliaris del Casal, seguint el nostre encàrrec d'acompanyar espiritualment a les persones i comunitats, ens adrecem a tu en l'inici d'aquest **curs 2026-2027**. Serà un curs decisiu, atesos els canvis que ens esperen. Per això hem escollit aquest lema pastoral:

En camí, una crida ens posa en marxa!

En camí

Des que, al maig del 2025, el Pau Vidal, Delegat dels Jesuïtes a Catalunya, ens va adreçar una carta proposant el **trasllat del Casal a Llíria 13**, hi ha hagut tot un procés de consulta, reflexió, participació*... Hem anat prenent consciència que no es tracta simplement d'un trasllat físic del Casal, de Balmes a Llíria, sinó d'una **invitació a respondre a la crida a ser motor d'un nou projecte evangelitzador per a la ciutat de Barcelona**, en col·laboració amb totes les realitats que ja resideixen a Llíria. Si Déu vol, al maig proper (2027) començaran les obres per acollir a Llíria les activitats del Casal. Els propers mesos seran intensos. Caldrà dibuixar els espais que necessitem, l'estructura econòmica adient... tot responent al projecte missional que es va dibuixant. A partir del setembre del 2027 esperem que puguin començar les activitats del Casal a Llíria.

Però no volem que aquest curs sigui un temps d'espera passiva. Volem començar el camí interior ja ara: **disposar-nos per als canvis que vindran**. Sense transformació espiritual, els canvis arquitectònics seran inútils. Et proposem que **ens ajudis a crear el clima adequat**. Volem iniciar un veritable pelegrinatge personal i comunitari. Ens caldrà preparar la motxilla: què necessites tu per a aquesta aventura? Quina preparació material, grupal, espiritual et cal? Més encara, estàs disposat a dedicar el temps i les energies que demana aquesta preparació? T'hi apuntes?

*Les fites claus d'aquest procés són:

-En el 2025: 1a trobada (28 maig): oberta a totes les comunitats del Casal. El Pau Vidal, delegat del Provincial a Catalunya presenta la carta adreçada al Patronat del Casal amb la proposta del moviment del Casal a Llíria. 2a trobada (9 juliol): es precisa la proposta, amb retocs en el calendari de la consulta. 3a trobada (20 de novembre): retorn des del patronat de la reflexió feta a partir de les aportacions de les comunitats i resposta afirmativa a la Companyia sobre la seva proposta.

En el 2026: 4a trobada (28 maig): conversa espiritual a partir de la comunicació del procés engegat.

-Properes passes: 5a trobada (21 setembre): conversa espiritual a partir del document del grup missional sobre la missió del nou projecte per a Llíria-Casp on s'inserirà el Casal; 6a trobada (29 d'octubre): per compartir el treball de les comissions espais i economia.

..., una crida ens posa en marxa

Cadascú de nosaltres hem rebut les novetats explicades amb una gran barreja de sentiments: sorpresa, incomprensió, il·lusió, rebuig, resignació, disponibilitat, dol, esperança, dubtes... Davant les inquietuds, en moments de canvi, ens toca sempre **tornar a les nostres arrels**: som una comunitat cristiana de persones que volen viure una espiritualitat sòlida i fonda, arrelada en l'experiència del Pelegrí Ignasi. I la nostra missió (essencialment) no canvia: **participar de la missió evangelitzadora de l'Església, al cor d'aquesta ciutat, des del tresor dels Exercicis Espirituals que hem rebut**. Amb una atenció molt especial per als joves.

Però també veiem que el món canvia acceleradament. Ens toca **trobar noves respostes** per tirar endavant la nostra missió, per respondre junts a la crida i a la voluntat de Déu, ara i aquí. Només Ell ens pot mobilitzar, només Ell confiem que ens acompanya, només **Ell ens espera també en el futur incert que encara no tenim dibuixat**.

De Sant Ignasi deien: “aquell Pelegrí era un boig pel Crist”. Potser aquest “amor boig” per Jesús i pel Regne és el que necessitem com a motor per al camí. **Tot pelegrí es posa en marxa amb un gran desig**. El nostre, evidentment, va molt més enllà d'un simple trasllat físic i uns nous locals. És el desig de respondre millor, més cordialment, més eficaçment, més fraternalment, més evangèlicament al que Déu vol de nosaltres, individual i comunitàriament.

Cadascú rep la crida allà on es troba

La mateixa crida de Déu cadascú la rep des del lloc on és, des de la seva manera de ser, des del seu moment vital... Al Casal tenim joves que comencen una carrera i joves que s'estan incorporant a la vida laboral. Altres esteu vivint una etapa ben diferent: la jubilació. La vida de parella ocupa un lloc clau per a uns. Per a d'altres, la criança dels fills està prenent moltíssimes energies. Altres viuen el moment en què els fills comencen a volar fora del niu... En relació a la fe, alguns estan posant les bases inicials de la fe. Altres lluiten per sortir d'una certa rutina o estancament. Alguns travessen diverses crisis de fe, de vinculació eclesial, de relació amb l'eucaristia o els sagraments... També davant la perspectiva del moviment cap a Llúria, com dèiem abans, cadascú es troba en una situació, mirada o actitud diversa.

I tu, concretament, que ens llegeixes, on estàs?

Potser vius una certa reticència, incredulitat o desconfiança davant tots aquests canvis... Com el bon Apòstol Tomàs, a qui li costava de connectar amb la il·lusió dels companys que “havia vist el Senyor”. Per sort, no va abandonar la comunitat, i per això va poder trobar el Crist Ressuscitat que, de nou, travessava les pors i els neguits dels Onze: “Els digué: «Pau a vosaltres.» (Jn 20,26-27)

O potser et trobes en una situació semblant a la del bon Sant Josep. A ell li toca seguir el camí que el Senyor li dicta... sense entendre res! En un somni, el Senyor li diu que el fill de Maria és de l'Esperit Sant. Quins camins tan estranys els de Déu! Però allà estarà, obeint amb fidelitat, des d'un segon pla, però en un paper totalment decisiu...

Davant la crida de Déu hi ha grans testimonis de la Bíblia que reaccionen amb por, desconcert, sentiment de la pròpia fragilitat... Com Jeremies, que se sent massa poca cosa, massa jove per portar l'aventura a bon port: «Ah, Senyor, Déu meu! Soc massa jove». I el Senyor li respon: «No diguis que ets massa jove. Vés on jo t'enviaré, digues el que jo t'ordenaré. No tinguis por de ningú. Jo seré al teu costat per alliberar-te» (Jr 1,4-8)

Però potser a tu els canvis no et fan por, al revés. Com el jove Isaïes el qual, després d'un moment inicial de vacil·lació, reacciona amb total generositat: «vaig sentir la veu del Senyor que deia: «Qui hi enviaré? Qui ens hi anirà?» Li vaig respondre: «Aquí em tens. Envia-m'hi.»» (Is 6,8). O el vell Abraham que senzillament es posa en camí obeint el Senyor: «El Senyor va dir a Abram: «Ves-te'n del teu país, de la teva família i de la casa del teu pare, cap al país que jo t'indicaré (...) Abram se n'anà tal com el Senyor li havia dit» (Gn 12,1-5)

En el fons, desitgem atansar-nos a la disponibilitat de Maria, la mare del Senyor. Malgrat l'estranya aventura en què Déu la convida a entrar, i malgrat les seves preguntes inicials, prevaldrà en ella la disponibilitat total, i la capacitat de posar-se en moviment: Maria preguntà a l'àngel: «Com podrà ser això, si jo soc verge?» L'àngel li respongué: «L'Esperit Sant vindrà sobre teu (...) perquè per a Déu no hi ha res impossible.» Maria va dir: «Soc l'esclava del Senyor: que es compleixin en mi les teves paraules.» (Lc 1,34-40)

Fins a quin punt estem disposats a acollir la novetat que ens arribi de Déu? Fins a quin punt deixarem que Déu ens canviï els propis plans? Evidentment, **si ets dels qui viuen tots aquests canvis del Casal amb il·lusió i esperança, et necessitem molt.** Tu podràs encomanar la il·lusió als altres. Com fa Maria Magdalena, apòstol dels apòstols, encarregada d'animar els companys de la comunitat, encara tancats en les seves pors (Jn 20).

Ho farem junts, en comunitat

De la mateixa manera que en una excursió a la muntanya és un goig tenir companys de camí, molt més en el pelegrinatge i el camí que ens espera! Per això insistim: **és important que ningú se senti sol, que ningú es quedi enrere, que ningú se senti incomprès, o silenciats en la seva opinió.** Ens posem en marxa, però els dubtes, les reticències, les velocitats diferents de cadascú les haurem d'escoltar.

Ens necessitem tots. Com l'Església sencera, tota comunitat és i ha de ser cos, cos viu i orgànic. Necessitem de cada membre. I cada membre és diferent, té una funció diferent, i cadascuna és important. Com diu Sant Pau, referint-se a la comunitat: necessitem l'audàcia dels uns, la prudència dels altres, els coneixements del qui sap d'economia, d'organització, de psicologia, de Bíblia, de pregària, d'arquitectura... Et necessitem a tu, que ens llegeixes!

L'eucaristia, el nostre aliment

Som comunitat, “comunitat de comunitats”. Ho vam formular al nostre discerniment del 2022. Allà dèiem també que l'eucaristia és el cor d'aquesta comunitat, “convocada pel Crist i unida en el Crist, té l'Eucaristia com a centre d'unió, de nodriment espiritual i d'inspiració i força de la missió, i de revitalització per a esdevenir comunitat en sortida”.

Hem pensat que, per començar ja aquest camí i començar a conèixer la realitat i les persones de Llúria, farem tres celebracions del Casal a Llúria, en tres moments significatius:

- 1) Primer **Dissabte d'Advent**: 28 de novembre.
- 2) **Dimecres de Cendra** (inici de la **Quaresma**): 10 de febrer
- 3) Eucaristia de **Pasqua**: dissabte 3 d'abril.

Per altra banda, com cada any, enviarem a les comunitats **una fitxa per fer una sessió de grup** seguint aquest lema (“En camí, una crida ens posa en marxa”) per a cada temps litúrgic: Advent-Nadal, Quaresma, Pasqua, Pentecosta.

Que Santa Maria, Patrona del Casal, sota la protecció i benedicció de la qual ens posem en tot aquest Pelegrinatge, ens posi amb el seu Fill, com demanava Ignasi, i ens ensenyi a ser dòcils a l'Esperit i a acollir la voluntat del Pare en aquest curs tan important. Ben units i sempre a la vostra disposició,

Equip de consiliaris del Casal

9 de setembre, Festa de Sant Pere Claver

Patró de la Companyia de Jesús a Catalunya